

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
II У 17243/18
05.05.2020. године
БЕОГРАД

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Вере Маринковић, председника већа, Ксеније Ивановић и Тије Бошковић, чланова већа, са судским саветником Љиљаном Милосављевић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца [REDACTED]

[REDACTED] поднестој против Административне комисије Владе Републике Србије, ради поништаја решења 14 бр. 031-5404/2018 од 17.07.2018. године, у предмету интелектуалне својине, у нејавној седници већа, одржаној дана 05.05.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

- I Тужба **СЕ ОДБИЈА**.
II **ОДБИЈА СЕ** захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Завода за интелектуалну својину 990 бр. 2018/2957-Ж-2016/729 од 01.02.2018. године. Наведеним решењем од 01.02.2018. године, ставом првим диспозитива, одбијена је пријава тужиоца за признање жига бр. Ж-2016-729 од 25.04.2016. године, за робе и услуге у класама 4, 16, 18, 24, 25. и 42. Међународне класификације роба и услуга. Ставом другим диспозитива, настављен је поступак по пријави тужиоца, за признање жига бр. Ж-2016-729 од 25.04.2016. године, у односу на робе и услуге у класама 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 19, 20, 21, 23, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34. и 41. Међународне класификације роба и услуга.

У тужби, поднетој Управном суду дана 19.09.2018. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа. Позивајући се на одредбу чл. 5. ст. 1. тач. 11. Закона о жиговима, наводи да је у проведеном поступку указао да је његов жиг општепознат у релевантној јавности, с обзиром да се ради о предузећу које послује од 1949. године, у уско стручној области вршења лабораторијских анализа квалитета и квантитета, због чега је првостепени орган био у обавези да одбије пријаве за претходно регистроване жигове бр. 71895 и 72014. Како првостепени орган то није учинио, дошло је до апсолутне негације правног поретка, и стварања правне несигурности. Истиче да се сва три жига разликују, и поред чињенице да садрже вербални елемент „JUGOINSPEKT“, јер имају различите облике, боје и фонтове. Са наведених разлога, предлаже да суд тужбу уважи, оспорено решење поништи и предмет врати надлежном органу на поновно одлучивање, као и да обавезе тужени орган да му надокнади трошкове управног спора у износу од 45.000,00 динара на име састава тужбе од стране адвоката и износ судских такси по одмерењу суда.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао при наводима датим у образложењу оспореног решења. Даље је додао да тужилац своје наводе којима је указао да је његов пријављени знак општепознат у релевантној јавности, јер се ради о предузећу које послује од 1949. године у области у којој не постоји велика конкуренција, није поткрепио релевантним доказима као напр. анкетама корисника, доказима о улагању у промоцију знака, те трајању и интензитету коришћења истог у промету.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, сагласно одредби чл. 33. ст. 2. Закона о управним споровима (“Сл. гласник РС” бр. 111/09), будући да је предмет спора такав да не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са чл. 41. ст. 1. истог закона, Управни суд је, након оцене навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Из образложења оспореног решења произлази да је ово решење донето након што је тужени орган увидом у списе предмета утврдио да је тужилац дана 25.04.2016. године поднео пријаву за признање жига за знак JUGOINSPEKT BEOGRAD (граф), за робе и услуге у класама 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 16, 18, 19, 20, 21, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 41 и 42. Међународне класификације роба и услуга. Поступајући по пријави, првостепени орган је тужиоцу доставио резултат испитивања 990 бр. 2017/31833-Ж-2016/729 од 15.12.2017. године, у коме је позивајући се на одредбу чл. 5. ст. 1. тач. 10. Закона о жиговима, навео да пријављени знак не испуњава услове за заштиту жигом, јер се пријављени знак и њему супротстављени жиг 71895 односи на битно исте и сличне робе и услуге у класи 16, односно пријављени знак и њему супротстављени жиг 72014 се односе на исте и сличне робе и услуге у класама 4, 18, 24, 25. и 42. Међународне класификације роба и услуга, при чему сва три знака садрже исти вербални елемент „JUGOINSPEKT“, што их чини сличним у визуелном и аудитивном смислу, те постоји вероватноћа да дође до забуне у релевантном делу јавности која обухвата и вероватноћу довођења у везу предметног знака са раније заштићеним знаковима. По пријему наведеног резултата испитивања, тужилац је поднеском од 24.01.2018. године указао првостепеном органу да се сва три жига разликују, и поред чињенице да садрже вербални елемент „JUGOINSPEKT“, јер имају различите облике, боје и фонтове, при чему његов знак садржи одредницу JUGOINSPEKT BEOGRAD, која онемогућава забуну, посебно имајући у виду да се

ради о специјализованим примаоцима предметних услуга. Даље је истакао да су носиоци наведених знакова два одвојена предузећа која су настала од предузећа Југоинспект, основаног 1949. године као јединствено предузеће за целу територију Југославије, а која су се у каснијим привредним трансформацијама одвојила под називом Југоинспект коме је додато име главног града републике односно аутономне покрајине. Наконведеног поступка, донето је ожалбено решење у коме је првостепени орган поновио своје разлоге из резултата испитивања од 15.12.2017. године, за одбијање пријаве тужиоца у ставу првом диспозитива, при чему је, као без утицаја на другачију одлуку у предметној управној ствари, оценио наводе тужиоца да се ради о три различита жига, јер исти поред вербалног елемента „ЈУГОИНСПЕКТ“, садрже различите облике, боје и фонтове, при чему његов знак садржи и одредницу ЈУГОИНСПЕКТ БЕОГРАД, која онемогућава забуну. Наведено првостепено решење, у ставу првом диспозитива, тужилац је оспорио жалбом, у којој је поновио аргументацију из поднеска од 24.01.2018. године. Исту жалбу тужени орган је оспореним решењем одбио, након што је нашао да је првостепени орган, на правилно утврђено чињенично стање правилно применио одредбу чл. 5. ст. 1. тач. 10. Закона о жиговима, при чему је правилно оценио и наводе тужиоца из жалбе.

Одредбом чл. 5. ст. 1. тач. 10. Закона о жиговима („Сл. гласник РС“ бр. 104/09), прописано је да се жигом не може заштитити знак који је истоветан раније заштићеном знаку другог лица за сличну врсту робе, односно услуга, или сличан раније заштићеном знаку другог лица за истоветну или сличну врсту робе, односно услуга, ако постоји вероватноћа да због те истоветности, односно сличности настане забуна у релевантном делу јавности, која обухвата и вероватноћу довођења у везу тог знака са раније заштићеним знаком.

Имајући у виду утврђено чињенично стање и цитирану одредбу Закона о жиговима, по оцени суда, правилно је тужени орган оценио да је правилно првостепени орган, ставом првим диспозитива, одбио пријаву тужиоца за признање жига од 25.04.2016. године, за робе и услуге у класама 4, 16, 18, 24, 25. и 42. Међународне класификације роба и услуга. Ово са разлога што је у проведеном поступку утврђено да се пријављени знак и њему супротстављени жигови 71895 односе на битно исте и сличне робе и услуге у класи 16, док се пријављени знак и њему супротстављени жиг 72014 односе на исте и сличне робе и услуге у класама 4, 18, 24, 25. и 42. исте Међународне класификације, при чему сва три знака садрже исти вербални елемент „ЈУГОИНСПЕКТ“ што их чини сличним у визуелном и аудитивном смислу, због чега постоји вероватноћа да дође до забуне у релевантном делу јавности која обухвата и вероватноћу довођења у везу предметног знака са раније заштићеним знаковима, са којих разлога пријављени знак не испуњава услове за заштиту жигом према одредби чл. 5. ст. 1. тач. 10. Закона о жиговима.

Суд је ценио наводе тужбе, који су поновљени наводи жалбе, а које је тужени орган, у складу са одредбом чл. 168. ст. 2. Закона о општем управном поступку („Сл. гласник РС“ бр. 18/16), правилно оценио са аргументацијом коју у свему, као правилну, прихватио и овај суд.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива пресуде.

Суд је одбио као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора, имајући у виду успех тужиоца у овој управној ствари, па је одлучио ка

у ставу II диспозитива пресуде, применом одредби чл. 150. и 153. Закона о парничном поступку ("Сл. гласник РС" бр. 72/11, ...87/18), које се сходно примењују на основу одредбе чл. 74. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 05.05.2020. године, 11 У 17243/18

Зашисничар
Љиљана Милосављевић, с.р.

Председник већа-судија
Вера Маринковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Бурић

БТ